

prima instanță: Judecătoria Edineț, sediul Central (jud: E. Pșenița)

instanța de apel: Curtea de Apel Bălți (jud: S. Procopciuc, E. Grumeza, N. Chircu)

Î N C H E I E R E

04 decembrie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Oleg Sternioală
Victor Burduh
Galina Stratulat

examinând admisibilitatea recursului declarat de Vasile Galmadi,
în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Vasile Galmadi
împotriva lui Ghenadie Franțuz cu privire la încasarea prejudiciului pentru
remedierea viciilor în construcții,
împotriva deciziei din 12 martie 2019 a Curții de Apel Bălți,

c o n s t a t ă :

La 17 octombrie 2018, Vasile Galmadi a depus cerere de chemare în judecată
împotriva lui Ghenadie Franțuz cu privire la încasarea prejudiciului pentru
remedierea viciilor în construcții.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că în luna septembrie 2015 s-a
înțeles printr-un acord cu Ghenadie Franțuz, prin care el, Vasile Galmadi s-a
obligat să-i prezinte materiale de construcție și anume: faianță, ciment, nisip și alte
materiale de construcție necesare și să-i achite pentru lucrul efectuat, iar Ghenadie
Franțuz s-a angajat să efectueze lucrări de reparație, ce constau în lipirea cu placaj
de faianță a băii, bucătărie și veceului.

A relatat că lucrările respective au fost efectuate până la sfârșitul lunii
noiembrie 2015 și ca urmare reclamantul a achitat pârâtului integral suma pentru
lucrul efectuat. Or, peste 6 luni, placajul din faianță a început a se deteriora și a
cădea din cauza calității lucrărilor necalitative executate de pârât.

Ca urmare a acestui fapt, reclamantul de nenumărate ori s-a adresat pârâtului
cu solicitarea de a-și corecta lucrările necalitativ efectuate, dar până la adresarea cu
acțiune în instanță acesta nu și-a executat obligația.

Reclamantul a menționat că la 03 octombrie 2018 a înaintat lui Ghenadie
Franțuz cerere prealabilă, prin care i-a propus să remedieze lucrările necalitative,
totodată aducându-i la cunoștință că valoarea lucrărilor de remediere conform
Devizului local întocmit de specialist constituie suma de 10 252 de lei. Pârâtul a
recepționat cererea prealabilă, dar nu a întreprins nici o acțiune.

A solicitat încasarea de la Ghenadie Franțuz în beneficiul său a daunei materiale pentru remedierea viciilor în construcții în sumă de 10 252 de lei și cheltuielile de judecată.

Prin încheierea din 10 decembrie 2018 a Judecătoriei Edineț, sediul Central, a fost respinsă ca neîntemeiată excepția de tardivitate invocată de Ghenadie Franțuz, în cadrul examinării cauzei civile, la cererea de chemare în judecată depusă de Vasile Galmadi împotriva lui Ghenadie Franțuz cu privire la încasarea daunei materiale.

Prin hotărârea din 10 decembrie 2018 a Judecătoriei Edineț, sediul Central a fost admisă cererea de chemare în judecată depusă de Vasile Galmadi; a fost de la Ghenadie Franțuz în beneficiul lui Vasile Galmadi dauna materială în sumă de 10252 de lei și cheltuielile judiciare în sumă de 315 lei.

Invocând ilegalitatea și netemeinicia hotărârii din 10 decembrie 2018 a Judecătoriei Edineț, sediul Central, la 10 ianuarie 2019, Ghenadie Franțuz a declarat apel și a solicitat casarea hotărârii instanței de fond cu emiterea unei noi decizii de respingere a acțiunii.

Prin decizia din 12 martie 2019 a Curții de Apel Bălți a fost admis apelul declarat de Ghenadie Franțuz; a fost casată încheierea din 10 decembrie 2018 și hotărârea din 10 decembrie 2018 a Judecătoriei Edineț, sediul Central cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care a fost respinsă ca tardivă cererea de chemare în judecată depusă de Vasile Galmadi împotriva lui Ghenadie Franțuz cu privire la încasarea prejudiciului pentru remedierea viciilor în construcții; a fost încasat de la Vasile Galmadi în beneficiul lui Ghenadie Franțuz cheltuielile de judecată în sumă de 230,37 de lei.

Pentru a decide astfel, prin prisma art. 946, 948, 957, 968 din Codul civil (în vigoare până la 01.03.2019), instanța de apel a reținut că atât hotărârea cât și încheierea pronunțată de prima instanță sunt neîntemeiate, iar soluția de admitere integrală a acțiunii este eronată, din care considerente a casat integral hotărârea pronunțată și încheierea din 10 decembrie 2018 și a adopta o nouă hotărâre de respingere ca tardivă a acțiunii înaintate de Vasile Galmadi împotriva lui Ghenadie Franțuz.

Colegiul a menționat că o particularitate a contractului de antrepriză o constituie durata termenului de prescripție stabilită de lege, care este de un an. Curgerea acestui termen începe din momentul recepționării lucrării. Acest termen se aplică față de toate tipurile de vicii, atât evidente, care trebuie să fie depistate în momentul recepționării lucrării printr-un control vizual simplu, fără aplicarea unor metode, dispozitive sau cunoștințe speciale, cât și ascunse, care pot fi descoperite doar pe parcursul folosirii, exploatării obiectului contractului.

Instanța de apel a constatat că lucrările de reparație efectuate de către Ghenadie Franțuz efectuate în imobilul indicat de reclamant s-au finisat cel târziu în luna noiembrie - decembrie 2015, or, data este incertă, pârâtul insistând asupra anului 2014, pe când act de predare-primire a lucrărilor nu a fost întocmit, însă achitarea contravalorii lucrărilor a avut loc, la fel (cel târziu) în luna noiembrie-decembrie 2015. În același timp, Vasile Galmadi a insistat că placajul de faianță a început să cadă de pe perete peste jumătate de an de la finisarea lucrărilor, deci, la finele lunii iunie 2016 (evenimentul efectuării lucrărilor necalitative i s-a făcut cunoscut lui Galmadi Vasile).

Astfel, reținând faptul lipsei actului scris de primire-predare a lucrărilor și coroborând aceasta cu declarațiile părților în proces, Colegiul a considerat că termenul de prescripție a început să curgă, cel târziu, din 01 iulie 2016 și în temeiul art. 968 alin. (1) Cod civil, a expirat la 01 iulie 2017. Or, reclamantul doar la 03 octombrie 2018 s-a adresat către Ghenadie Franțuz cu o cerere prealabilă, prin care l-a informat despre vicii, iar în data de 17 octombrie 2018 s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva lui Ghenadie Franțuz.

Totodată, instanța de apel a specificat că conform art. 271 Cod civil, acțiunea privind apărarea dreptului încălcat se respinge în temeiul expirării termenului de prescripție extinctivă numai la cererea persoanei în a cărei favoare a curs prescripția, depusă până la încheierea dezbaterilor în fond. În apel sau în recurs, prescripția poate fi opusă de îndreptățit numai în cazul în care instanța se pronunță asupra fondului.

În astfel de circumstanțe, Colegiul a reținut că la 28 noiembrie 2018 Ghenadie Franțuz a depus referință la cererea de chemare în judecată, prin care a invocat omiterea termenul de prescripție și a solicitat respingerea acțiunii ca tardive.

Prin prisma art. 186/1 alin. (5) din Cod de procedură civilă, instanța de apel a considerat neîntemeiată încheierea primei instanțe prin care a respins excepția de tardivitate, deoarece acțiunea a fost depusă după expirarea termenului de un an.

La acest capitol, Colegiul a menționat și lipsa de temei legal pentru aplicarea de către instanța de fond a art. 968 alin. (2) din Codul civil, care prevede că acțiunea care se referă la construcții poate fi intentată în decurs a 5 ani, în cazul în care acest termen de prescripție special cu durata de 5 ani a fost stabilit pentru cazurile când obiectul contractului este o construcție și nicidecum nu este aplicabil prezentului litigiu.

La 19 iunie 2019, Vasile Galmadi a declarat recurs, prin care a solicitat casarea deciziei instanței de apel.

În motivarea recursului a invocat că consideră neîntemeiată decizia instanței de apel, deoarece nu a fost citat legal pentru ședința de judecată din 12 martie 2019, prin ce i-a fost încălcat dreptul la apărare.

Totodată a menționat că decizia instanței de apel nu este una motivată, contrar normelor procedurale.

Recurentul a mai specificat că în speță prin prisma art. 667 alin. (3) din Codul civil, un contract nenumit, lucrările nefiind finisate și respectiv nu a expirat termenul de prescripție.

În contextul prevederilor art. 434 alin.(1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la 12 martie 2019.

Materialele cauzei atestă expedierea participanților la proces a copiei deciziei motivate prin scrisoarea de însoțire din 08 mai 2019 (f.d. 106), dar nu a fost recepționată de recurent.

Astfel, recursul declarat la 19 iunie 2019, este în termen.

Examinând temeiurile recursului declarat de Vasile Galmadi, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul ca inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă

încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Vasile Galmadi nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei contestate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursurile declarate nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes

(cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a recunoaște recursul declarat de Vasile Galmadi, ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Vasile Galmadi, împotriva deciziei din 12 martie 2019 a Curții de Apel Bălți.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Oleg Sternioală

judecătorii

Victor Burduh

Galina Stratulat